

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 033857 23 Uvp
Sarajevo, 06.10.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Javno preduzeće Željeznice Federacije Bosne i Hercegovine d.o.o. Sarajevo iz Sarajeva, ulica Musala broj 2, Sarajevo, protiv akta broj: 02-49-86/11 od 28.02.2011. godine, tuženog Općinskog vijeća Općine Stari Grad Sarajevo, ulica Zelenih beretki broj 4, u predmetu gubitka statusa nepokretnosti u opštoj upotrebi, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 033857 19 U od 29.05.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.10.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 033857 19 U od 29.05.2023. godine odbačena je tužiteljeva tužba podnesena protiv odluke tuženog broj: 02-49-86/11 od 28.02.2011. godine, kojom je u tački 1. dispozitiva utvrđeno da je izgubilo status javnog dobra u opštoj upotrebi zemljište upisano u Iskaz II, označeno kao k.č. 116 nastala od k.č. 65, u površini od 10 m², zk.ul.br. 57, k.o. ...(stari premjer), što po novom premjeru odgovara k.č. 3816/3 nastala od k.č. 3816/1, k.o..... Tačkom 2. dispozitiva navedene odluke određeno je da će Zemljišno-knjižno odjeljenje Općinskog suda u Sarajevu na zemljištu iz tačke 1. odluke, a označeno kao k.č. 116 nastala od k.č. 65, u površini od 10 m², zk.ul.br. 57, k.o....., ostaviti upis gradilište, upisati državno vlasništvo, a kao nosioca prava raspolaganja upisati Općinu Stari Grad Sarajevo sa dijelom 1/1, dok je tačkom 3. odluke konstatovano da ista stupa na snagu danom objavljivanja na oglasnoj ploči Općine Stari Grad Sarajevo, a naknadno će biti objavljena u „Službenim novinama Kantona Sarajevo“.

Protiv pobijanog rješenja prvostepenog suda tužitelj je ovom sudu podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnih zakona: Zakona o upravnom postupku, Zakona o građevinskom zemljištu FBiH, Zakona o sigurnosti željezničkog prometa, Zakona o željeznicama FBiH, Zakona o zemljišnim knjigama FBiH i Zakona o prometu nepokretnosti navodeći da iskaz II predstavlja

predmet željezničke knjige u koju je upisano željezničko zemljište; da tužitelj nije bio obaviješten o ukidanju iskaza II za k.č. 116 k.o....; da nije bio uključen u upravni postupak; da Općinsko vijeće Općine Stari Grad Sarajevo nije zatražilo saglasnost od strane tužitelja za donošenje predmetne Odluke; da mu predmetna Odluka nakon donošenja 2011. godine nije dostavljena, čime su povrijeđene odredbe Zakona o upravnom postupku FBiH, jer je Općina Stari Grad Sarajevo raspolagala tužiteljevom nekretninom. Istakao je da se, suprotno stanovištu prvostepenog suda, ne radi o aktu raspolaganja već o ukidanju statusa javnog dobra zbog čega osporena odluka predstavlja upravni akt, koji se može pobijati tužbom u upravnom sporu, te je zbog svega navedenog podnio zahtjev za vanredno preispitivanje.

Odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nije dostavljen.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema obrazloženju pobijanog rješenja, prvostepeni sud je cijenio da osporena odluka tuženog od 28.02.2011. godine predstavlja odluku o upravljanju i raspolaganju imovinom Općine Stari Grad u smislu člana 4. Zakona o prometu nepokretnosti ("Službeni list SRBIH", broj: 38/78,4/89,29/90 i 22/91, "Službeni list RBiH" broj: 21/92 i 10/94), a što i jeste u nadležnosti lokalne samouprave, te da se ne radi o upravnom aktu protiv koga se može voditi upravni spor, pa je tužbu odbacio na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Po ocjeni ovog Suda, prvostepeno rješenje o odbačaju tužbe je, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, pravilno.

Naime, odredbom člana 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da sudovi u upravnim sporovima odlučuju o zakonitosti akata kojima organi uprave i službe za upravu u općini i gradu, odnosno privredna i druga društva, ustanove i druga pravna lica koja imaju javna ovlaštenja, rješavaju o pravima i obavezama pojedinaca i pravnih lica u pojedinačnim upravnim stvarima. Prema odredbama člana 4. i 8. istog Zakona upravni spor se može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt, u smislu tog Zakona, je akt kojim organ uprave ili upravna ustanova Federacije ili kantona, gradonačelnik, općinski načelnik, gradske ili općinske službe, kao i institucije koje imaju javna ovlaštenja, u vršenju tih ovlaštenja rješavaju o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

Osporena odluka odnosi se na utvrđivanje gubitka statusa nepokretnosti u opštoj upotrebi, a donijelo ju je Općinsko vijeće Općine Stari Grad Sarajevo na osnovu odredbe člana 4. Zakona o prometu nepokretnosti zbog čega je pravilno prvostepeni sud cijenio da osporeno rješenje ne predstavlja upravni akt, jer se ne radi o aktu općinskog načelnika ili općinske službe, nego o aktu Općinskog vijeća, kao organa odlučivanja jedinice lokalne samouprave, donesenom radi odlučivanja o pitanju iz nadležnosti tog organa protiv koga se ne može voditi upravni spor.

Nadalje, osporenom odlukom nije rješavano o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari, pa se ni iz tog razloga ne radi o

upravnom aktu. Tačno je, kako to osnovano prigovara tužitelj, da osporena odluka ne predstavlja akt raspolaganja, kako je to pogrešno cijenio prvostepeni sud, ali budući se radi o opštem aktu kojim se odlučuje o gubitku svojstva nepokretnosti u opštoj upotrebi, o zakonitosti takvog akta sud nije nadležan odlučivati u upravnom sporu.

Imajući u vidu navedeno bez značaja su navodi koje tužitelj ističe u pogledu prava koja su mu pripadala na predmetnim nekretninama na osnovu upisa u zemljišnim knjigama, odnosno katastru. Te činjenice su bile relevantne u postupcima vođenim pred nadležnim sudom, odnosno općinskim organom uprave radi promjene upisa u zemljišnim knjigama i katastru na osnovu osporene odluke tuženog, te je tužitelj te navode eventualno mogao isticati prilikom pobijanja odluka donesenih u tim postupcima.

Budući da osporeni akt nije donio nadležni organ iz člana 4. Zakona o upravnim sporovima (organ uprave ili upravna ustanova Federacije ili kantona, gradonačelnik, općinski načelnik, gradska ili općinska služba ili institucija koja ima javna ovlaštenja), kao i da se radi o opštem aktu, kojim se ne odlučuje o pravima i obavezama u pojedinačnoj upravnoj stvari, to osporena odluka nema karakter upravnog akta u smislu odredbe člana 8. Zakona o upravnim sporovima, zbog čega se ne može ni pobijati u upravnom sporu, pa je pravilno na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima prvostepeni sud postupio odbacivši tužbu.

Navodi iz zahtjeva za vanredno preispitivanje koji se odnose na naknadnu dodjelu predmetnog zemljišta trećem licu radi legalizacije postojećeg objekta u cjelosti su irelevantni za odlučivanje o ovoj pravnoj stvari, jer ni na koji način ne utiču na pravnu prirodu osporenog akta.

Iz svih navedenih razloga ovaj Sud je, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida, s.r.